Dosarul nr. 2rc-43/24
(2-24002147-02-2rc-30012024)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Panfil Cristina

D E C I Z I E

22 februarie 2024 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

În componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Nelea Budăi
Judecătorii: Marina Anton și Ina Dutca

examinând, în ordine de recurs, cererea de recurs depusă de avocatul Gîlcă Adrian în interesele SRL „Gavris-Prim” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 ianuarie 2024, emisă la cererea de asigurare a acțiunii înaintată de SRL „Gavris-Prim” în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă SRL „Gavris-Prim” către SRL „Tandir-Com” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

La 27 decembrie 2023, SRL „Gavris-Prim” a înaintat cerere de chemare în judecată către SRL „Tandir-Com” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul a solicitat și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor debitoarei „Tandir-Com” SRL în limita valorii acțiunii în sumă de 26914,34 lei.

În motivarea cererii a invocat că, pârâtul are un comportament dolosiv care se demonstrează prin faptul ca deși reclamantul, „Gavris-Prim” SRL, a somat pârâta, acordându-i posibilitatea de a evita cheltuielile aferente litigiului precum încasarea penalităților și a taxei de stat, asistență juridică ș.a. pârâta nu a dat curs acesteia, acțiuni din care rezultă că acesta mizează pe acele zădărniciri și periclitări, altfel nu poate fi explicat refuzul la oportunitatea acordată de a evita cheltuieli suplimentare în sumă de 9385,53 (penalitate) și cheltuielile de judecată cu titlu de taxa de stat și asistența juridică în mărime de 7783,91 lei.

Reclamantul susține că, depune o astfel de solicitare pornind de la faptul că aplicarea măsurilor de asigurare este dictată de posibilele obstacole și

impedimente ce vor apărea la executarea viitoarei hotărâri.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 ianuarie 2024, a fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii înaintată de SRL „Gavris-Prim” în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă SRL „Gavris-Prim” către SRL „Tandir-Com” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

La 22 ianuarie 2024, avocatul Gîlcă Adrian în interesele SRL „Gavris-Prim” a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 ianuarie 2024, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii, soluționarea problemei şi admiterea cererii în sensul formulat.

În motivarea cererii de recurs a invocat că recurenta s-a adresat cu acţiune civilă către „Tandir-Com” SRL privind încasarea datoriei, penalităţii, cheltuielilor de judecare a pricinii care se compun la moment din taxa de stat şi asistenţă juridică, alte cheltuieli în sumă totală de 26914,34 (douăzeci şi sase mii nouă sute paisprezece, 34) lei.

La fel, ține să menționeze că intimata a fost somată în nenumărate rânduri despre datoria formată precum şi despre faptul că prin neachitarea în termen a datoriei i se vor calcula şi alte plăţi sub formă de dobândă, cheltuieli de judecare a pricinii. Fiind somată în repetate rânduri despre necesitatea de a se achita, intimata a ignorat de fiecare dată cerinţele privind achitarea datoriei, iar la ultima întâlnire, a manifestat un comportament absolut necorespunzător situaţiei, făcând aluzii la zădărniciri prin toate metodele a acţiunilor întreprinse pentru recuperarea datoriei, cu tergiversare procesului precum şi alte acţiuni care ar periclita soluţionarea litigiului şi valorificarea creanţei.

Ţine să menţioneze că atât pe rolul Judecătoriei Chişinău cât şi pe rolul Curţii de apel Chişinău se află mai multe cauze unde intimata „Tandir-Com” SRL are calitatea de pârât în cauze similare, care au ca obiect încasarea datoriilor. Astfel, recurenta consideră că la examinarea prezentului recurs urmează să se reţină că, asigurarea acţiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite, temporare, dispuse de către judecător sau instanţa de judecată la solicitarea părţii interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătoreşti definitive, iar aceste măsuri au următoarele particularităţi: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanţă cu obiectul acţiunii.

De menţionat că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare, sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, or aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii

este la latitudinea judecătorului sau instanţei de judecată. În acest sens consideră că a prezentat suficiente probe şi argumente care justifică aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii.

Totodată, urmează de punctat că, scopul legal al asigurării acţiunii urmăreşte crearea condiţiilor care să garanteze executarea unei hotărâri judecătoreşti irevocabile şi concomitent să păstreze activele debitorului-pârât.

În mod distinct, se pune în evidenţă faptul că, în natura sa, prin asigurarea acţiunii, sub nici o formă, nu se prejudiciază fondul cauzei, iar sechestrul aplicat, fiind unul temporar, nu poate aduce atingere dreptului de proprietate ale pârâtului asupra bunurilor sechestrate şi nici dreptului la un proces echitabil în sensul garantat de CEDO.

Plenul Curţii Supreme de Justiţie a reiterat faptul că asigurarea acţiunii contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătoreşti adoptate şi astfel constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces. Din sensul normelor legale citate, urmează a fi remarcat faptul că măsurile de asigurare constituie acte procesuale cu caracter temporar menite să asigure executarea hotărârilor judecătoreşti pronunţate, precum și să contribuie la conservarea situaţiei existente între părţile în litigiu până la finalizarea cauzei în instanţa de judecată. Astfel, aplicarea măsurilor de asigurare contribuie real la prevenirea unei pagube ireparabile şi constituie un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces, iar neaplicarea măsurilor de asigurare ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

În accepţiunea jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, existenţa unei hotărâri judecătoreşti inexecutorii constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil consacrat de art. 6 din Convenţie (Hornsby vs Grecia), acest drept devine iluzoriu dacă sistemul legal intern al statului respectiv ar permite ca o hotărâre definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă, în detrimentul uneia dintre părţi. Este de neconceput ca articolul 6 să descrie în detaliu garanţiile procedurale oferite părţilor - proceduri care sunt echitabile, publice şi se desfăşoară într-un termen cât mai scurt cu putinţă - fără a proteja executarea hotărârilor judecătoreşti; a interpreta articolul 6 ca referindu-se exclusiv la accesul în justiţie şi la desfăşurarea procedurilor ar duce la situaţii incompatibile cu principiile statului de drept pe care statele contractante s-au obligat să le respecte atunci când au ratificat Convenţia (Golder vs Marea Britanie).

În interpretarea articolului 6, executarea unei hotărâri judecătoreşti trebuie privită ca parte integrantă a unui „proces”, mai mult, Curtea a acceptat deja acest principiu în unele cazuri referitoare la durata procedurilor (Zappia vs Italia).

La 30 ianuarie 2024, conform Fișei de repartizare a dosarului, cauza în ordine de recurs a fost repartizată spre examinare judecătorului raport Nelea

Budăi.

Verificând legalitatea încheierii judecătoreşti contestate, pe baza dosarului, a cererii de recurs, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ conchide că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheieri

În acord cu prevederile art. 181 alin. (2) din Codul de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii.

Colegiul civil reține că cererea de recurs depusă de avocatul Gîlcă Adrian în interesele SRL ,,Gavris-Prim" împotriva încheierii primei instanțe este declarată în termenul legal, având în vedere că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost emisă la 15 ianuarie 2024, fiind recepționată la 20 ianuarie 2024, iar cererea de recurs împotriva acesteia a fost depusă la 22 ianuarie 2024.

În corespundere cu prevederile art. 3 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţele judecătoreşti aplică legile procedurale civile în vigoare la data judecării cauzei civile, efectuării actelor de procedură sau executării actelor instanţei judecătoreşti (hotărîri, încheieri, decizii, ordonanţe), precum şi a actelor unor alte autorităţi în cazurile prevăzute de lege.

În acord cu prevederile art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Din materialele cauzei s-a constatat că la 27 decembrie 2023, SRL „Gavris-Prim" a înaintat cerere de chemare în judecată către SRL „Tandir-Com" privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul a solicitat și asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor debitoarei „Tandir-Com" SRL în limita valorii acțiunii în sumă de 26914,34 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 ianuarie 2024, a

fost respinsă cererea de asigurare a acțiunii înaintată de SRL „Gavris-Prim” în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă SRL „Gavris-Prim” către SRL „Tandir-Com” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Exprimându-și dezacordul cu încheierea instanței de fond din 15 ianuarie 2024, avocatul Gîlcă Adrian în interesele SRL „Gavris-Prim”, a contestat-o cu recurs, invocând argumentele menționate *supra*.

Instanţa de recurs consideră cererea de recurs drept neîntemeiată, iar încheierea contestată întemeiată și legală, reieșind din considerentele ce succed.

Asigurarea acțiunii civile este instituția de drept procesual civil care constă dintr-o serie de măsuri silite, temporare şi urgente, ce pot fi aplicate de instanță, la cererea părții interesate, cu scopul de a asigura o bună finalitate a procesului civil, și anume, executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

În conformitate cu prevederile art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

În conformitate cu prevederile art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, (1) În vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară.

Astfel, în conceptul cadrului normativ enunţat, măsurile de asigurare se prezintă drept acţiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziţie sau, după caz – arbitral.

Totodată, respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanței i se aduc probe, care ar demonstra faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziţie judecătoresc.

În conformitate cu prevederile art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

Din sensul normei citate, Colegiul civil conchide că scopul asigurării acţiunii urmează să fie invocat şi justificat de persoana care solicită aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece asigurarea acţiunii constă din limitări, interdicţii sau obligaţii dispuse în mod operativ de către instanţa de judecată, iar depăşirea scopului asigurării acţiunii s-ar echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.

Astfel, asigurarea acţiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională, adică ingerinţele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantului.

Mai mult, modalitatea de asigurare a acțiunii urmează să fie în corelație cu obiectul acţiunii înaintate.

La caz, instanța de recurs constată faptul că cererea de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii înaintată de avocatul Gîlcă Adrian în interesele SRL ,,Gavris-Prim” nu este motivată în fapt, potrivit exigențelor prevăzute de art. 177 alin. (1) din Cod de procedură civilă, nefiind prezentată primei instanțe nici o probă concludentă care ar demonstra faptul că neaplicarea măsurii de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.

Reieşind din aceasta, instanţa de recurs consideră neîntemeiat argumentul recurentului cu privire la faptul că prin încheierea din 15 ianuarie 2024, s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat prin art. 6 din Convenţia CEDO, or, instanţa de fond la respingerea cererii de aplicare a măsurii de asigurare a acţiunii a analizat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor recurentului cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare şi a motivat încheierea contestată conform prevederilor legale aplicabile, iar ca urmare a pronunţat o soluţie legală privind neaplicarea măsurii de asigurare a acţiunii. Mai mult, ca atît temeinicia acțiunii depuse ține de fondul cauzei.

Colegiul civil remarcă că contrar prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă și celor menționate *supra*, reclamantul/recurent nu a prezentat probe pertinente care ar argumenta și justifica existența indiciilor precum că, neaplicarea măsurilor de asigurare respective ar face imposibilă executarea eventualei hotărâri judecătorești după cum se deduce din art. 174 din Codul de procedură civilă, adică argumentele justificative prin care să se demonstreze probabilitatea cauzării unui prejudiciu, pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire și/sau proastă administrare a bunurilor pârâtului, precum și în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Mai mult, din materialele cauzei la moment nu se evidențiază și nu se probează intenția de eschivare a pârâtului de la executarea eventualei hotărâri judecătorești, iar simpla invocare a articolelor care se referă la temeiurile

asigurării acțiunii și măsurile de asigurare a acțiunii poartă doar un caracter declarativ și nu sunt suficiente pentru a convinge instanța de a dispune aplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul civil costată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației, dispunând respingerea cererii cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii.

Pe cale de consecință, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii instanței de fond, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ,

d e c i d e :

Respinge cererea de recurs depusă de avocatul Gîlcă Adrian în interesele SRL „Gavris-Prim”.

Menţine încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 ianuarie 2024, emisă la cererea de asigurare a acțiunii înaintată de SRL „Gavris-Prim” în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă SRL „Gavris-Prim” către SRL „Tandir-Com” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia rămâne irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Nelea Budăi

Judecătorii: Marina Anton

Ina Dutca